

er nødvendigt for mig at udtale mig nærmere, da det oftere har været Gjenstand for Forhandling her i Salen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale de Endringer, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at foreslå, og derved kommer jeg tilbage til at omtale de Endringer, som Udvalgets Mindretal har stillet i de ganske enkelte Spørgsmaal, hvor der har været nogen Meningsforskjel. Om Hovedpunkterne i Lovforslaget har der jo heldigvis ikke været nogen Uenighed i Udvalget, saa at de Forskjelligheder, som findes mellem de Endringsforslag, der ere fællede af Flertallet og af Mindretallet, ville ses at være temmelig uvæsentlige. Flertallet foreslaar, at den første Paragraf, der indeholder Reglerne for Statstilskudet, faar en anden Affattelse, at nemlig, hvad der var foreslaaet i det oprindelige Forslag, at Udgifterne til Vedligeholdelse af Lokaler og Renter af Anlægsudgifter skulde medregnes i den Sum, hvorefter Statstilskudet beregnes, udgaar, idet vi foreslaa, at den tredje Del af Udgiften, der tilfjhydes, kun beregnes efter, hvad Skolens Udgifter have været til Lærerslønning og Forsyning med Undervisningsmidler. Hele Udvalget har været enigt om, at der ikke kan gives Tilskud til Højskoler, medmindre de ved Bestaaen i nogen Tid og ved at have et vist Besøg af Elever have bevist, at de vare i Besiddelse af Levedygtighed. Det er aabenbart, at der ikke er nogen Anledning for Staten til at give Skoler, som ere anlagte paa et uhenigtsmæssigt Sted, eller som ikke ere saaledes indrettede, at de kunne skaffe sig Tilgang, Understøttelse, blot fordi de have Navn af Folkehøjskoler; det vilde være urimeligt. Man har derfor opstillet som Regel, at Skolen skal have været i Virksomhed i et helt Aar og have været besøgt af mindst 10 Marslever i dette Aar for at faae Understøttelse. Mindretallet har ment at burde gaa lidt videre, idet det nemlig foreslaar 2 Aars Virksomhed og mindst 12 Marslever. Dette er selvfølgelig en Skønssag, men jeg vil dog tillade mig at anbefale Flertallets Forslag, thi det maa dog anses for sikkert, at naar en Skole har bestaaet i et helt Aar og har havt mindst 10 Marslever i dette Aar, har den derved bevist sin Levedygtighed, saa at man efter vor Formening ikke behøver at forlange noget yderligere Bevis. Hele Udvalget har selvfølgelig været enigt om at henlægge Loven under Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Stedet for, at der har staaet Indenrigsministeren. Derimod har der om § 2 været en lille Meningsulighed mellem Flertallet og Mindretallet, idet nemlig Flertallet selvfølgelig indkommer, at naar hele Loven fortærer under

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, maa Fordelingerne af Understøttelserne til Eleverne foregaa, gjennem en Autoritet eller et Raad, som ligger under denne Ministers Reskort, nemlig Amtsskoleraadet og ikke Amtsaadet. Der er imidlertid opstaaet en Betænelighed med Hensyn til Amtsskoleraadet, idet man frygtede for, at der skulde danne sig den Praxis, at Amtsskoleraadet skulde nedsætte et Underudvalg eller kommittere nogle enkelte Medlemmer til at fordele de Understøttelser paa Amtsskoleraadets Vegne. Det har man søgt at afværge ved at foreslaa, at der skal indskrænktes i Loven, at det sker ved Amtsskoleraadene i et samlet Møde. Det har ikke nogenjomhelst anden Betydning end, at man mener at burde hævde, at samtlige Skoleraadets Medlemmer skulle være tilstede ved den Beslutning, eller om man end ikke kan sige bestemt, at samtlige Medlemmer skulle være tilstede — et Skoleraad bliver selvfølgelig ikke beslutningsdygtigt, fordi et enkelt Medlem er fraværende — vil man dog afværge, at der foretoges Nedsættelse af et saadan Underudvalg, der paa Skoleraadets Vegne foretager Uddelingen. Endvidere har Flertallet foreslaaet en Tilføielse til § 3, som gaar ud paa, at naar en Skole er delt i to Afdelinger, en egentlig Folkehøjskole og en Landbrugs-skole, maa det ikke medføre, at Skolen faar Understøttelse paa to forskjellige Konti. Flertallet i Udvalget nærer det Haab, at det Lovforslag, som ligeledes er henvist til det, nemlig Forslaget angaaende en Udvidelse af Landbohøjskolen og Understøttelse til Landbrugs-skoler, maa gaa saaledes igjennem, at der bliver uddelt Understøttelser til Landbrugs-skoler, men selvfølgelig maa man da træffe en saadan Foranstaltning, at en Skole ikke kan faae Understøttelse baade som Landbrugs-skole og som Folkehøjskole; den skal kun have Understøttelse i en Retning i det Hele taget, og derfor foreslaaes der en Endring, som gaar ud paa, at naar een Bestyrer leder Skolen, beregnes Understøttelsen, selv om Skolen bestaar af to Afdelinger, kun som bestaaende af een Afdeling. Hele Udvalget er enigt om at foreslaa, at den sidste Paragraf i Lovforslaget, som lyder saaledes: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Landbohøjskolen og Landbrugs-skoler“, skal udgaa, idet man ikke anser det for heldigt at knytte denne Lovs Ikrafttræden til en anden Lov. Den Lov, som her foreligger, kan meget godt leve et selvstændigt Liv og træde i Kraft uden Hensyn til, om en anden Lov træder i Kraft eller ikke. Hovedformaalet med denne Lov er at give Lovregler for et gammelt